

Τῆ Β΄ τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου
Ἡ ὑπαπανθὴ τοῦ κυρίου, καὶ θεοῦ,
καὶ σωτὴρὸς ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
Γαβριὴλ τοῦ Λαοσυνάκτου, Ὁσιομάρτυρος,
τοῦ ἐξ Ἀλώνης Προικοννήσου (†1676).

* * * * *

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

ᾠχος Ἱ Πα ρ

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν ε
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν ε
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος Ἱ Πα ρ

Χ αι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Πα ρ θε
νε εκ σθ γαρ α νε τει λεν ο η λι ο ς της δι και

 ο συ νης Χρι σος ο Θε ος η μων φω τι ζων τες εν

 σκο τει ευ φραι αι νη και συ πρε σβυ τα δι και ε

 δε ξα α με νος εν α γκα λαις τον ε λευ θε ρω την

 των ψυ χων η μων χα ρι ζο με νον η μιν και την α

 να α στα α σιν

τὸ τέλος:
 α να α στα α σι ι ι ι ν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

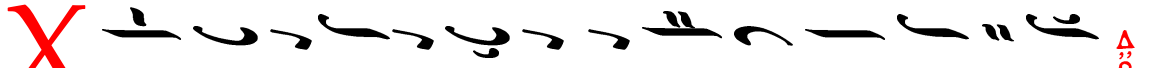

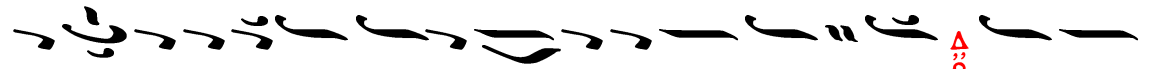

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος τῆς ἑορτῆς]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Αὐτόμελον.

Ἦχος Πα ρ

Χ ο ρος Α γγε λι κος εκ πλητ τε σθω το θα αυ μα

 βρο τοι δε ταις φωναις α να κρα α ξω μεν υ μνον

 ων τες την α φα τον τε Θε ος ος συ γκα τα βα σιν

 γαρ τρε μη ο σιν των ο ρα νω ων αι δυ να α μεις

 λε αι νυ ν ε να γκα λι ζον ται χει ει ρες τον μο νον φι

 λα αν θρω ω πον

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. ᾠχος 4̣ Κε ϑ

Ο ὦν συν τῷ Πατρὶ ἐπιθροῦν Ἁγίου
ἐλθῶν ἐπιτῆς γῆς ἐκ Παρθένου ἐτεχθῆ
καὶ βρεφὸς ἐγενέτο χρονοῖς ὧν ἀπε
ριιγραπτος ὄν δεξαμένος ὁ Συμεὼν
ἐν ἀγκαλαῖς χαίρων ἐελεγε νυν ἀπολυ
εἰς Οἰκτιρομένη φράνας τὸν δούλον σου

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ᾠχος 4̣ Δι ϑ Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιὰ ζειδι ἐμε ὁ Παλαῖος τῶν ἡμε
ρῶν καθαρσίων κοινῶν οὐκ ἀκαθάρτων θε
οσὶνὰ τὴν σὰρκα πῖστωσὴ μὴ τὴν ἐκ Παρθένου
ἐτεχθῆ καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγῆς μεένος
ἐπέγνω τὸν αὐτὸν θεὸν φανερώσασθαι καὶ
ὡς ζῶν ἠσπάζετο καὶ χαίρων πρεσβυτικῶς
ἀνεκράγαζεν ἀπολύσομένον σε

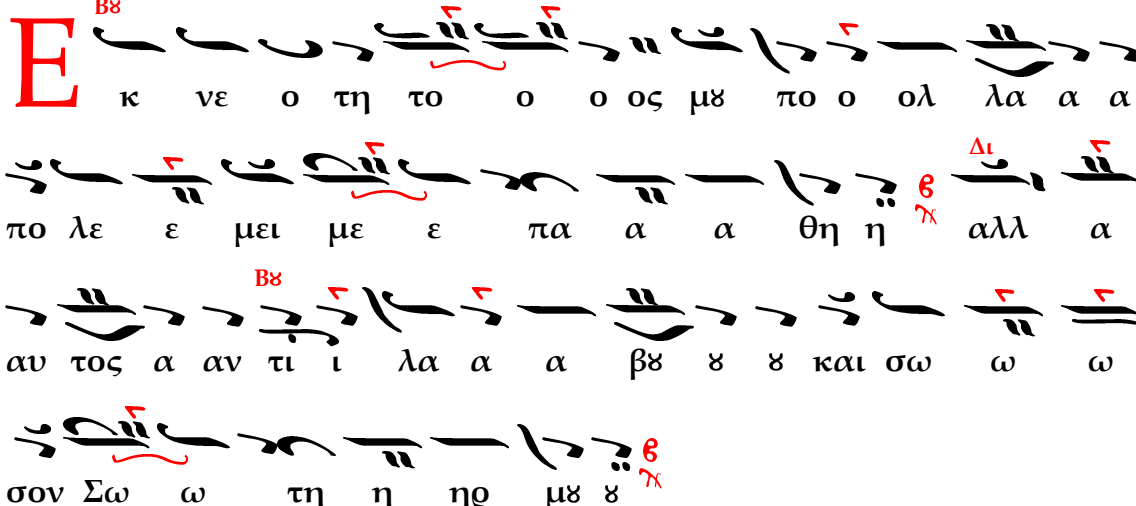
 γα αρ κα τει ει ει δον την ζω ην των α πα α
 α αν των

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

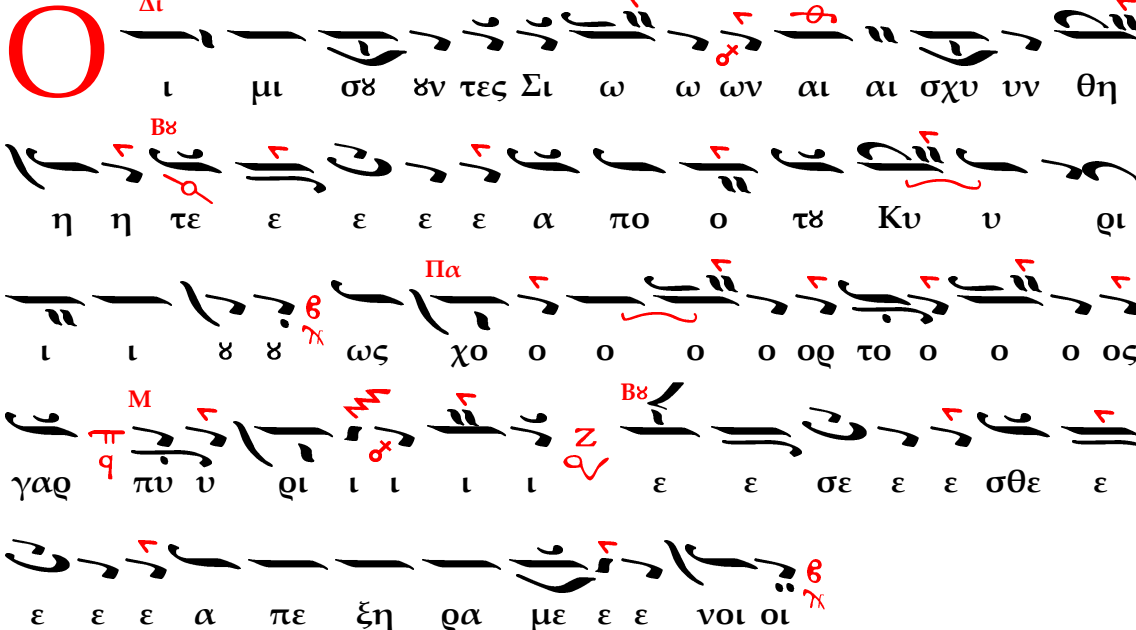
ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

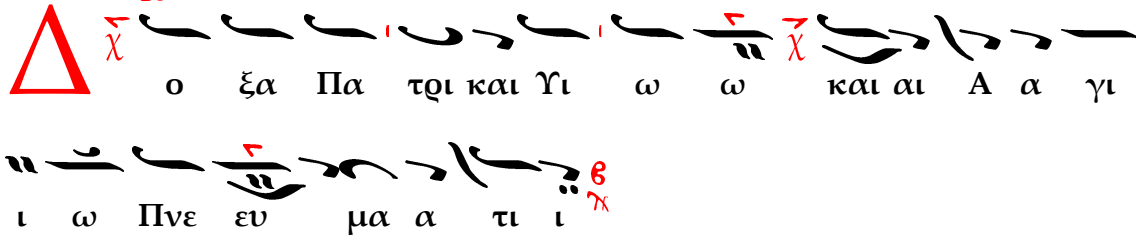
Ἦχος Βου ς

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μϑ πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
 αυ τος α αν τι ι λα α α βϑ ϑ ϑ και σω ω ω
 σον Σω ω τη η ηρ μϑ ϑ

Ο ι μι σϑ ϑν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τϑ Κυ υ ρι
 ι ι ϑ ϑ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο ο ος
 γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε σθε ε
 ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
 ι ω Πνε ευ μα α τι ι

A^{B8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
 χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} και κα α θα αρ σει ^Δ
 υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται ^Δ
 τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι
 ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως ^{Β8}

K^{B8} αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
 αι ω ω νων α α μη ην ^{Β8}

A^{B8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ
 ζει ^Δ τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει
 ει ει θρα α ^{Πα} αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο
 ο ον τα α ^{Δι} α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι
 ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι
 α αν ^{Β8}

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μδ΄ (44).

Ἦχος ^Δ Βου ^Σ

M νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου ^Δ

εν παση γε νε ακαιγε νε α

Στίχ. α'. Ἐξηρεύσατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ, ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

Μνησθη σομαι του ο νο μα το ος σου

εν παση γε νε ακαιγε νε α

Στίχ. β'. Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεπικολιμένη.

Του ο νο μα το ος σμνη σθη η η η η

σομαι εν παααση γε νε ακαιγε νε ααα

αα

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Παασαπνοηαινεσατωτον Κυριον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αινεσαατωπνοηηη πασατον

Κυριον οον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (β' 25-32).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱεροσολύμοις ᾧ ὄνομα Συμεών, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ Πνεῦμα ἦν ἅγιον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἀγίου μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτόν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥοσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ῥχος Δι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταισ της Θε ο το ο κσ πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα

λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κληματων

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

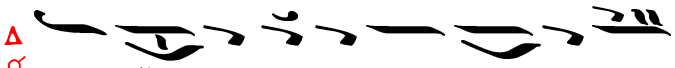
νων Α μην Ταισ της Θε ο το ο κσ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλημα

των

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.
Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Πάσα

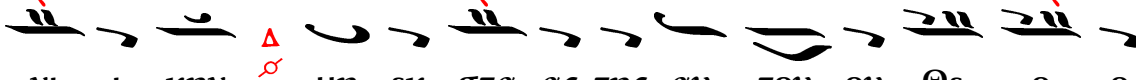
Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψοντο α νο ο μη

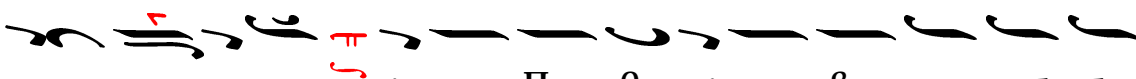

μα α α μη

A ^{Πα} νοι γε ε ε σθω η πυ υ υ λη η

του ου ρα νου ου ου ση η με ε ε ρον ^{Πα} ο γαρ

α ναρχος Λο ο γο ος του Πα α τρος αρ χην λα βων χρο

νι ι κην μη εκ στα ας της αυ του ου Θε ο ο

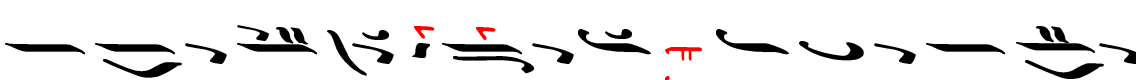
τη η η τος υ πο Παρ θε νου ως βρε φος τεσ σα

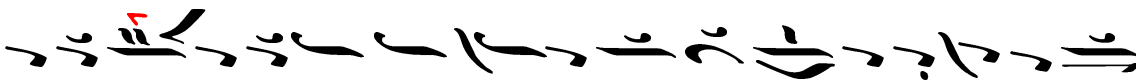
ρα κον θη με ρον Μη τρος ε κων προ ο σφε ε ρε ε

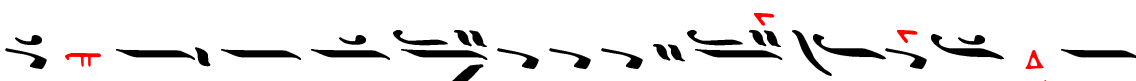
ε ε ται εν να ω ω τω νο ο μι ι ι κω

και του τον αγ κα λαις ει σδε χε ε ε ται αι αι ο ο

πρε ε ε σβυς α πο λυ σον κρα α α ζων ο ο δου ου

λος τω ω Δε σπο ο ο ο τη οι γαρ ο φθαλ μοι οι

οι μου ει ει δον το σω τη η η ρι ο ο ο ον σου

ου ο ελ θων ει ει εις τον κο ο ο σμον σω

σαι γε ε νο ο ος α αν θρω ω ω πων Κυ ρι ι ε δο

ο ο ξα α α σοι οι οι οι

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Μετὰ τοῦτο ψάλλεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Χριστὸν γεγηθῶς Πρέσβυς ἀγκαλίζεται.

Ποῖημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἦχος Γα ϕ

Ῥδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Χερσον αβυσσο τὸ κονπεδὸν ἠλιος ἐπεπο

λευσε ποτε ὠσει τειχος γὰρ ἐπαγή ἐκατεερω

θεν υυδωρ λαω πεζοποντο πορντικαί θε

αρεστωως μελποντι ασωμεντω Κυριιω

ενδοξως γὰρ δεδοξαται (δίζ)

Δοξα σοι ο Θεοος ημων δοξα σοι

Ρα να τωσαν υυδωρ νεφελαι ἠλιος εν νε

φεελη γὰρ κσϛ φη ε ποχμενος ε πεστη

ακη ρα τοις ωλεεναις Χριστος εν τω ναω

ως βρεφος δι οπιστοι βοησωμεν ασωμεντω Κυ

ρι ι ι ω εν δοξως γαρ δε δο ο ξα α σται ²² (δίζ)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα α τι ⁹

Ι σχυ σα τε χει ρες Συ με ων τω γη ρα α νει με ε

ναι και κνη η μαι ⁹ πα ρει με ναι δε Πρε σβυ τς ευ

θυ βο ο λως κι νει ει σθε ⁹ Χρι στς προς υ παντην χο ρει

αν συν Α σω μα τοις στη σα αν τες ⁹ α σω μεν τω Κυ ρι

ι ι ω εν δοξως γαρ δε δο ο ξα α σται ²²

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι αι ω νων α μην ⁹

Σ υ νε σει τα θεν τες ς ρα νοι ευ φρανθη τε α γαλ

λς δε η γη ⁹ υ περ θε ων γαρ εκ κολ πων ο τε χνι ι

της φοι τη η σας ⁹ Χρι στος υ πο Μητρος Παρ θε νς

Θε ω Πα τρι προ ο σα γε ε ται ⁹ νη πι ος ο προ πα

α αν των εν δοξως γαρ δε δο ο ξα α σται ²²

Ῥδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Τ ο στε ρε ε ω μα ²² των ε πι σοι πε ε ποι

θο ο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε την Εκ κλη σι

ι αν ην εκτη σω τω τι μι ι ω σα αι αι

μα α τι

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος ημων δο ξα α σοι

Ο πρω το ο το κος εκ τς Πα τρος προ ο αι

ω ω ω νων πρω το το κος νη πι ος κο ρης α φθο

ο ρθ τω Α δαμ χειρα προ τει ει νων ε πε ε φα

α νε

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα α τι

Ν η πι ο ο φρο να τον γε γο νο τα α Α

πα α α τη πρω το πλα στον εμ πα λιν ε πα νορ θω

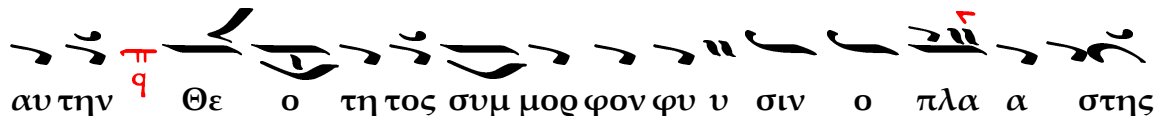
ω σω ν Θε ος Λο γος νη πι α α σας ε πε ε φα

α νε

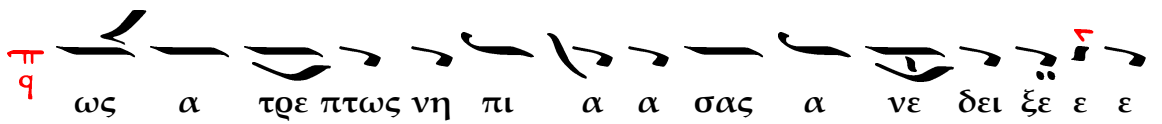
Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι αι ω νων α μην

Γ ης α πο ο γο νον πα λιν δρο μη σα α σαν τα α

 αυτην Θεο τητος συμμορφονφου υ σιν ο πλα α στης

 ως α τρε πτως νη πι α α σας α νε δει ξε ε ε

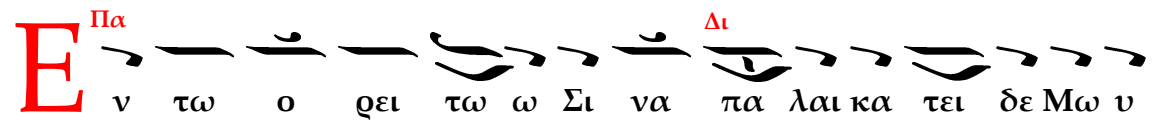

 εν

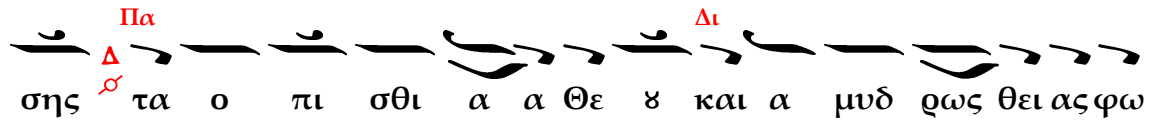
Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

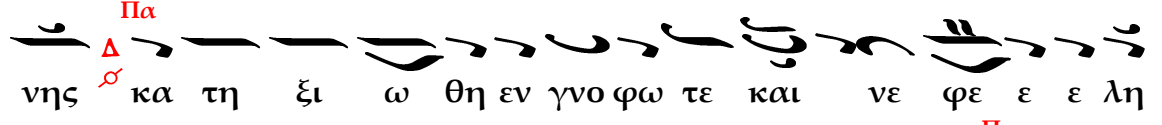
Ἦχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

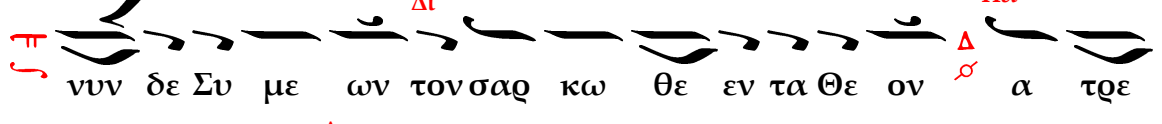
Ε ν τω ο ρει τω ω Σι να πα λαι κα τει δε Μω υ

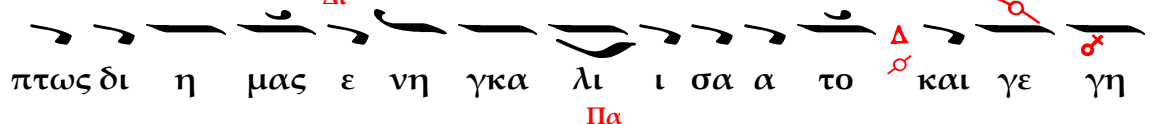
 σης τα ο πι σθι α α Θε υ και α μυδ ρως θει ασφω

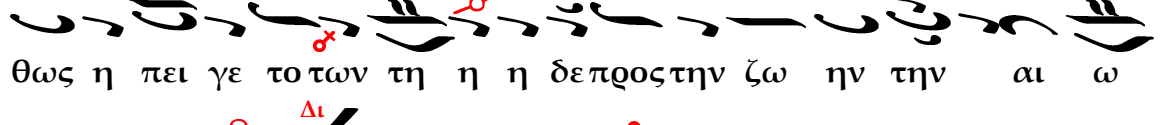
 νης κα τη ξι ω θη εν γνο φω τε και νε φε ε ε λη

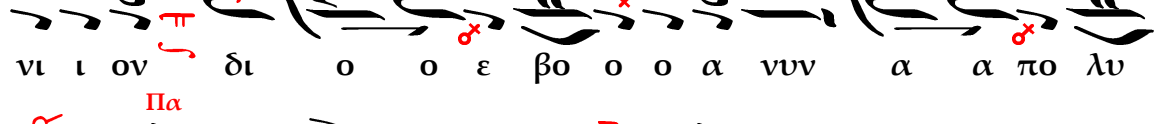
 νυν δε Συ με ων τον σαρκω θε εν τα Θε ον α τρε

 πτως δι η μας ε νη γκα λι ι σα α το και γε γη

 θως η πει γε το των τη η η δε προστην ζω ην την αι ω

 νι ι ον δι ο ο ε βο ο ο α νυν α α πο λυ

 υ υ εις τον δε λον σα Δε ε σπο τα

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

με τέλος

 τον δε λον σα Δε ε σπο τα α α α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

KONTAKION, OIKOS, SYNAGARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς.

Κοντάκιον. Ἦχος α΄. Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός. Ἄλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, * ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Ὁ Οἶκος. Τὸ φοβερόν σου κριτήριον.

Τῇ Θεοτόκῳ προσδράμωμεν οἱ βουλόμενοι κατιδεῖν τὸν Υἱὸν αὐτῆς, πρὸς Συμεὼν ἀπαγόμενον· ὃν περ οὐρανόθεν οἱ Ἀσώματοι βλέποντες, ἐξεπλήττοντο λέγοντες· Θαυμαστὰ θεωροῦμεν νυνὶ καὶ παράδοξα, ἀκατάληπτα, ἄφραστα· ὁ τὸν Ἀδὰμ δημιουργήσας, βαστάζεται ὡς βρέφος· ὁ ἀχώρητος χωρεῖται ἐν ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου· ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων ἀπεριγράπτως ὑπάρχων τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ἐκὼν περιγράφεται σαρκί, οὐ Θεότητι, * ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Συναξάριον.

Τῇ Β΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἑορτάζεται, ἐν ἣ ἑδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ ὁ δίκαιος Συμεὼν.

Στίχ. Κόλπους Πατρὸς τυποῦσι τοῦ σοῦ Χριστέ μου,
Τοῦ Συμεὼν αἱ χεῖρες, αἱ φέρουσί σε.

Δέξατο δευτερίῃ Χριστὸν Συμεὼν παρὰ νηῶ.

Τεσσαράκοντα ἡμερῶν διεληουσῶν, μετὰ τὴν σωτήριον τοῦ Κυρίου ἐνανθρώπησιν, καὶ ἐκ τῆς ἀγίας Ἀειπαρθένου ἄνευ ἀνδρὸς γέννησιν, κατ' αὐτὴν τὴν σεβασμιωτάτην ἡμέραν, προσήχθη τῷ Ἱερῷ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, παρὰ τε τῆς πανάγνου αὐτοῦ Μητρός, καὶ Ἰωσήφ τοῦ δικαίου, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ σκιδώδους καὶ νομικοῦ γράμματος· ὅτε καὶ ὁ γηραιὸς Συμεὼν καὶ πρεσβύτης, ὃς ἦν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κεχρηματισμένος, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἰδεῖν τὸν Χριστὸν Κυρίου, δεξάμενος αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, καὶ ἀνθομολογημένος, Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐξεβόησε· καὶ μετὰ περιχαρείας τοῦ τῇ δε βίου μετέστη, τῶν ἐπιγεῖων ἀνταλλαξάμενος τὰ οὐράνια καὶ ἀτελεύτητα. Ἡ τοιαύτη δὲ σύναξις τελεῖται ἐν τῷ σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῷ ὄντι ἐν Βλαχέρναις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθοδώρου.

Στίχ. Ἀγαθοδώρῳ δῶρον ἐξ ἐμῶν λόγων

Δωρῷ, δοθέντι τῷ Θεῷ δι' αἱμάτων.

Οὗτος, νέος ὢν, προσήχθη τῷ Ἄρχοντι Τυανέων· καὶ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν ξέεται· καὶ ἐπὶ ἐσχάρας πεφυρακτωμένης τίθεται· καὶ μαχαίρα τὴν γλῶτταν τέμνεται· καὶ πυράγρα τοὺς ὀδόντας ἐκτίλλεται· τὴν δορὰν τοῦ προσώπου ξυρῷ ἀφαιρεῖται· τὰς κνήμας καὶ τὰ σκέλη συντρίβεται· κοντῷ τὰς πλευρὰς περιπεύρεται· ὀβελίσκους πεφυρακτωμένους διὰ τῶν μνηίγκων δέχεται· καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθησιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Ἰορδάνου, ἐκ Τραπεζοῦντος μὲν καταγομένου ἐν Κωνσταντινουπόλει δὲ καὶ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ Μπέγιογλου ξίφει τελειωθέντος, ἐν ἔτει ,αχγ´ (1650).

Στίχ. Ἰορδάνην δὲ μὴ ποταμὸν ἐννοεῖ,
Χριστοῦ δ' ἀθλητὴν ἐσχάτοις ἐν τοῖς χρόνοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ὁσιομάρτυρος Γαβριήλ, τοῦ Λαοσυνάκτου, ἐκ νήσου Ἀλώνης ἐπαρχίας Προικοννήσου ὀρωμένου, ἐν δὲ Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ Μπαχτσὲ Καπισί, πλησίον τοῦ Κουμερκίου ξίφει τελειωθέντος, ἐν ἔτει ,αχοϚ´ (1676).

Στίχ. Τμηθείς, Γαβριήλ, δι' ἀγάπην Κυρίου,
Σὺν τῷ Γαβριήλ χορεύεις ἐν τῷ πόλῳ.

Διὰ ξίφους ὁ ἐξ Ἀλώνης Γαβριήλ
κῆρυξ ἐχρίσθη τῆς ἄνω βασιλείας.
Εἶφει ἀγγελώνυμος Λαοσυνάκτης
ἀπὸ γῆς πρὸς ζωὴν ἄληκτον ἀπαίρει.

Δευτέρᾳ Φεβρουαρίου Γαβριήλ φάσγανον ἔτλη.

Αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου
μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

Ἦχος Γα Ϛ

ὠδὴ α´

Χ ἐρσον αβυσσοτον κονπεδονηλιοςεπε
Πα πολευσεποτε **Γα** ωσειτειχοςγαρεπαγηεκα
Πα τερωθενυδωρ **Γα** λαωπεζοποντοπορουντι
Πα καιθεαρεσωςμελποοντι **Γα** ασωμεντωΚυ
ριιωενδοξωσγαρδεδοοξαασαι

ὠδὴ γ'

Τ^{Πα} ο στε ρε ε ω μα των ε πι σοι
πε ποι θο ο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε την εκ
κλη σι αν ην ε κτη σω τω τι μι ι ω σου
αι αι μα τι

ὠδὴ δ'

Ε^{Γα} κα λυπενου ρα νης η α ρε τη σς Χρι στε
της κι βω του γαρ προ ελ θων τς α γι ασ μα
τος σς της α φθο ρς Μη τρος εν τω να ω
της δο ξης σς ωφ θηςως βρε ε φος α γκα λο φο
ρς με ε νος και ε πλη ρω θη τα παν τα της σης αι
νε ε σε ως

ὠδὴ ε'

Ως ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι κως εν
θρο νω ε πηρ με νω θε ον υπ α γγελων δο ξης
δο ρυ φο ο ρς με ε νον ω τα λας ε βο ο α ε

γω^{Πα} προ γαρ ει δον^{Γα} σω μα τς με νον Θε ον φω
 τος α α νε σπε ρς και ει ρη η νης δε σπο ο ζο ο
 ντα

ὠδὴ δ'

Ε^{Πα} βο η σε ε ε σοι ι δων ο προ ε ε σ
 βυς τοις οφ θαλ μοις το σω τη ρι ι ον ο λα
 οις ε πε ση εκ θε ου Χρι σε συ θε ος μ

ὠδὴ ε'

Σ^{Γα} ε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα παι δας θε ο λο
 γη σα αν τας και Παρ θε νω α κη ρα τω ε νοι κη
 σα ντα Θε ον Λο γον υ μν μεν ευ σε
 βως με λω δς αν τες ευ λο γη τος ο θε ος
 ο των πα τε ε ρων η μων

ὠδὴ η'

Αι νς μεν ευ λο γς μεν προ σκυ νς μεν τον Κυ
 ρι ον υ μν αν τες και υ περ υ ψ αν τες αυ τον εις τς

αι ω ω νας

A Γα στε κτω πυ ρι ι ε νω θε ντες οι θε
 ο σε βει α προ ε στω τες νε α νι αι τη
 φλο γι δε μη λω βη θεν τες θει ον υμ νο ον ε με
 ελ πον ευ λο γει τε παν τα α τα ερ γα Κυ ρι ι
 ου τον Κυ ρι ο ο ο ον

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ὉΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ὁδὴ θ'.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Μεγαλυνάρια, φαλλόμενα ἐν τῇ ᾠδῇ ταύτῃ.

Ἦχος Γα ρ

A κα τα α λη πτο ον ε στι ι ι το
 ο τε λθ ῖ με νον ε εν σοι και Α γγε
 ε λοις και αι βρο τοι οι οις Μη η τρο πα αρ θε
 νε α α γνη

Ἀγκαλίζεται χερσίν, ὁ Πρεσβύτες Συμεών, τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Βουληθεὶς ὁ Πλαστουργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδάμ, μήτραν ᾤκησε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς.

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, μακαρίζει σε Ἄγνή, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεῦτε ἴδετε Χριστόν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὃν βαστάζει Συμεών, σήμερον ἐν τῷ ναῶ.

Ἐπιβλέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν, καὶ πῶς γέρων κεκμηκῶς, σὲ κατέχει ἐν χερσί;

Ζήσας ἔτη Συμεών, ἕως εἶδε τὸν Χριστόν, καὶ ἐβόα πρὸς αὐτόν·
Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ἡ λαβίς ἢ μυστική, ἢ τὸν ἄνθρακα Χριστόν, συλλαβοῦσα ἐν γαστρί, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Θέλων ἐνηθρώπησας, ὁ προάναρχος Θεός, καὶ ναῶ προσφέρεσαι, τεσσαρακονθήμερος.

Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὑπεδέξατο αὐτόν, Συμεών ὁ Ἱερεὺς.

Ἀπὸ δὲ τοῦ ἐπομένου,
συμφάλλονται καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς
(ὁ εἶρμος καὶ τὸ α' τροπάριον δίς).

Λ αμπρ νο ον μ ε τη ην ψυ χη η ην και αι
το φω ως το αι σθη η τον ο πως ι ι δω
κα α θα ρω ω ως και αι κη ρυ υ ξω
σε Θε ε ον

Ε ν νο ο μ ε σκι α και γραμ μα τι τυ υ πον και
τι ι δω με εν οι πι ι στοι παν αρ σεντο την μητραν δι α
νοι γον α γι ον Θε ω δι ο πρω το ο το κον Λο γον
Πα τρος α ναρ χ ε Υι ον πρω το το κ ε με νον Μη
τρι α πειρανδρω με γα λυ υ νο ο μεν

Μ η τρο πα αρ θε νε ε α γνη η η
τι ι προ σφε ε ρεις τω να α ω νε ον βρε

ε φος α α πο δα ς ς ε εν α γκα α λαις
Συ με ε ων

Εν νο ο μσκι α και γραμ μα τι τυ υ πον κα

τι ι δω με εν οι πι ι στοι παν αρ σεντο την μητραν δι α

νοι γον α γι ον θε ω δι ο πρω το ο το κον Λο γον

Πα τρος α ναρ χη Υι ον πρω το το κη με νον Μη

τρι α πειρανδρω με γα λυ υ νο ο μεν

Νυν α πο ο λυ σι ιν ζη τω ω ω α α

πο σς ς τς Πλα στς ς ς ο τι ει

ει δον σε ε Χρι στε ε ε το ο σω τη η ρι

ον μς ς φως

Τοις πρι ιν νε ογνω τρυ γο νων ζε ευ γος δυ ας

τε η ην νε οσσων ανθ ων ο θει ος πρε σβυς και σω

φρων Α αν να προ φη η τις τω εκ Παρ θε ε νη τε

χθεν τι και οι ω γο νω Πα τρος εν τω να ω προ

σι ον τι λει τερ γοντες ε με γα α λυ υ νον

Ο ν ο ι α α ν ω λει ει τρω γοι οι οι τρο ο
μω λι ι τα νευ ς ς σι κα τω νυ υν ο
Συ υ με ω ω ων α α γκα λι ι ζε
ται χε ερ σι

Τ ο ις πρι ιν νε ογνων τρω γο νων ζε ευ γος δυ ας
τε η ην νε οσσων ανθ ων ο θει ος πρε σβυς και σω
φρων Α αν να προ φη η τις τω εκ Παρ θε ε νθ τε
χθεν τι και οι ω γο νω Πα τρος εν τω να ω προ
σι ον τι λει τρω γωντες ε με γα α λυ υ νον
Δόξα.

Η τη φυ υ σει με εν Μο να α ας τοι
οις προ σω ω ποις δε Τρι ι ας φυ λατ τε
ε τς δς λς σς τς ςς πι στε ευ ον
τας ει εις σε

Α πε δω κα ας μοι ε βο α Συ με ων του σω
τη ρι ς σς Χρι στε ε αγαλ λι α α σιν α πο λα βε ε

σὸν τὸν λατρίων τὸν τῆσκι αἰ κεκμηκοὸτα
νεεὸν τῆς χαρίτος ἰεροκηρυκαμ
στην ἐναινεσει μεγαλυνοὺν τα
Καὶ νῦν.

Θεοτοκεῖ ηἰ ἐπιις πα
αντωντων χριστιανων σκεπεφρο
8 ρειφυυλαττεεετ8ςελπιιζον
ταςειειςσε

Ιεροπρεπὼς ἀνθωμολογεῖτο Ἀναυ
ποφυτευ8σαῖσφρωνκαὶ οσιιὰ καὶ
πρεσβυραατω Δεσποτηεντωναωωδιαρρη
ηδην τὴν Θεοτοκονδεανακηρυττ8σα
πασιτοις παρσιν ἐμεγααλυνοὺν

Καταβασία.

ὠδὴ θ'

Θεοτοκεῖ ηἰ ἐπιις
παντωντων χριστιανων σκεπε

ι ι ι τυ υ υ πον κα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι
 πι ι ι σοι πα αν αρ σεν το την μη τρα αν δι
 α νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο ον Θε ε
 ε ω δι ο ο πρω το ο ο ο το κον
 Λο ο ο ο γον Πα τρος α να α α αρ
 χς Υι υι υι ο ο ον πρω το ο ο το κς με
 νον Μη η η τρι ι ι α πει ει ει ρα α α α
 αν δρω ω με γα λυ υ υ υ υ υ
 νο ο ο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς ἑορτῆς. Αὐτόμελον.

Ἦχος Γα ρ

Ε ν πνευ μα τι τω ι ε ρω ω ω ω ω ω
 πα ρα στας ο ο Πρε σβυ της α γκα λαις υ πε
 δε ξα το ο ο ο ο ο ο τον τς νο μς
 ς Δε σπο την κραυ γα ζων νυν τς ς δε σμς

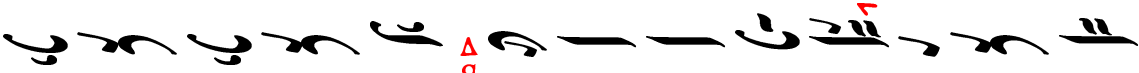
 ε με της σαρκος απο ολυσον ως

 ειρηκας εν ειρη η η η η νη η η η

 η η η ειδον γαρ τοις ο οφθαλμοις απο

 καλυψιν εθνων και Ισραηλ σωωτηρι

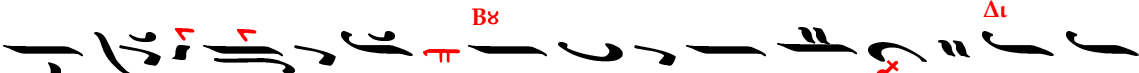
 αν

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Παφ

Π ασαπνο η αινεσατωωτοον Κυυ

 υρι ι ι ον αινειτε τον Κυρι ι ον εκ

 τω ω ων ου ου ρα α α νων αινειειτε α

 α αυ τον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προεε

 πει υ μνοος τω Θεεεωω

Α ινειειειτε α αυ τον παντες οι Α

 α αγ γελοι οι α α αυ του αινειειειειτε

 α αυ τον πασαι αι δυνα α α μεις α α αυ

 του σοι προεε πει υ μνοος τω Θεεεωω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ῥμθ', ρμθ')

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

A^{B8} ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη αι νει
τε αυ τον παν τα τα α στρα και το φως

A ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα
νων και το υ δωρο το υ περ α νω των ου ρα νων
αι νε σα τωσαν το ο νο μα Κυ ρι ου

O τι αυ τος ει πε και ε γε νηθησαν αυ
τος ε νε τει λα το και ε κτι σθησαν

E στησεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι
ω να τσ αι ω νο ος προ στα γ μα ε θε το και ου
πα ρε λευ σε ται

A ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γη ης δρα κοντες και
πασαι α βυσσοι

Π υρ χα λα ζα χι ων κρουσαλλος πνευ μα κα ται γι
ι δος τα ποι ον τα τον λο γον αυ τσ

T α ο ο ρη και παν τες οι βρ νοι ^Δ ξυ λα καρ

πο φο ο ρα και πα σαι κε δροι ^ε

T α θη ρι α και παν τα τα κτη η νη ^Δ ερ πε τα

και πε τει να πτερω τα α ^ε

B α σι λεις της γης και παν τες λα οι ^Δ αρ χοντες

και παντες κρι ται γης ^ε

N ε α νι σκοι και παρ θε νοι προ σβυ τε ροι με τα

νε ω τε ρων ^Δ αι νε σα τω σαν το ο νο

μα Κυ ρι ου ο τι υ ψω θη το ο νο μα αυ τς μο

ο νς ^ε

H ε ξο μο λο γη σις αυ τς ε πι γης και

ου ρα νς ^Δ και υ ψω σει κε ρας λα ς αυ τς ^ε

Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ τς ^Δ τοις υι οις

Ισ ρα ηλ λα ω ε γγι ζον τι αυ τω ^ε

A σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον ^Δ η αι

νε σις αυ τς εν Εκ κλη σια ο σι ων ^ε

Ε υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι
αυ τον και οι Υι οι σι ων α γαλ λι α σθωσαν
ε πι τω βα σι λει αυτων

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο
ρω εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ι ω ψαλ λα τω
σαν αυ τω ω

Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ τῶ
και υ ψω σει προ εις εν σωτη ρι α

Κ αυ χη η σονται ο σι οι εν δο ξη και α γαλ
λι α σονται ε πι των κοι των αυ των

Α ι υ ψω σεις τῶ Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ
των και ρομ φαι αι δι στομοι εν ταις χει ρι σιν αυ των

Τ ῶ ποι ησαι εκ δι κησιν εν τοις ε θνεσιν ε λεγ
μῶς εν τοις λα οις

Τ ῶ δη ησαι τῶ βα σι λεις αυ των εν πε δαις και
τῶ εν δο ξῶ αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη ραις

T ὄποι ἡσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἐγγραπτον ^Δ _δ

δοξα αὐτῆ ἐστὶ πασι τοῖς ὀσίοις αὐτῆ ^ε _γ

A ἰνεῖ τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτῆ ^Δ _δ

αἰνεῖ τὸν ἐν στερεώματι ^Δ _δ τῆς δυνάμεως

αὐτῆ ^ε _γ

Ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἔδωκας σημείωσιν. Ἦχος [!] _δ Βου _ξ

^χ **A** ἰνεῖ τὸν ἐπιταῖς δυνάστεις

αὐτοῦ ^ε _γ αἰνεῖ τὸν ^ε _γ κατὰ τὸ ^χ πληθὸς

τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ ^ε _γ

N ὁ μόνον ἐν γραμματῶ ἀποπληρών ὀφι

λανθρωπὸς ^ε _γ τῶν ὠων προσαγεται ^ε _γ καὶ τῶ

τον εἰσδεχεται ^Δ _δ γηραῖς ἀγκαλαῖς ^ε _γ Συμεων

ὁ πρεεσβυτῶν ^Δ _δ ἀπολυεῖς με βῶν ^Δ _δ πρὸς τὴν

ἐκείθεν μακαρίοτητα ^ε _γ κατειδον γὰρ σε σὴ

μερὸν σαρκὸς καὶ θνητῆν περικείμενον ^ε _γ τὸν ζῶη ἡς κυ

ρι ευ ον τα και θα να α τδ δε σπο ζοντα

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι

νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Νο μον τον εν γραμ μα τι α πο πλη ρων ο φι

λαν θρωπος τω να ω ω νυν προ σα γε ται και τδ ε

τον εις δε χε ται γη ραι αις α γκα α λαις Συ με ων

ο προ ε σβυς νυν α πο λυ εις με βο ων προς την

ε κει θεν μα κα α ρι ο τη τα κα τει δον γαρ σε ση

με ρον σα ρ κα θνη την πε ρι κει μενον τον ζω η ης κυ

ρι ευ ον τα και θα να α τδ δε σπο ζοντα

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χο ρδαι αις και ορ γα α νω

Φως εις α πο κα λυ ψιν ε θνων ε πε φα νας Κυ

ρι ε επι κδ ε φης κα θη μενος νε φε ε λης

ο η λι ος της δι και ο συ υ νης νο μη το σκι

ω ω δες α πο πλη ρων και την αρ χην κα θυ

πο φαινων της νε ε ασ χα ρι τος δι ο σε θε α σα

με νος ο Συ με ων α νε κραυ γα ζεν εκ φθο ρα ας

με α πο λυ σον ο τι ει ει δον σε ση με ρον

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Κολ πων τσ γεν νη το ρος μη χω ρι σθεις τη Θε ο

τη τι σα ρ κω θει εις ως ευ δο κη σας α γκα α λαις

κρα τσ με νος της Α ει πα ρ θε ε νσ χει ρ σιν ε πε

δο ο θης τσ Θε ο δο χσ Συ με ων ο τη

χει ρι σκ ρα τω ων τα συμ παν τα δι ο νυ ν α πο λυ

εις με πε ρι χα ρω σ α νε κραυ γα ζεν εν ει ρη η

νη τον δσ λον σσ ο τι ει ει δον σε Δε σπο τα

Δόξα. Καὶ νῦν. Γερμανοῦ.

Ἦχος Πα.

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Γι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

Ο^{Πα} εν χει ρι προ σβυ τι ι καις την ση

με ε ε ρο ο ον η η με ε ε ραν ως εφ α αρ

μα α το ο ος Χε ρου ου βιμ α να κλι θη η η ναι ευ

δο κη η σα α ασ Χρι στε ε ο ο Θε ε ε ος

και η μας τους υ μνου ου ουν τα α α ασ σε της

των πα θων τυ υ υ ρααν νι ι ι δος α να κα

α λου με ε νο ο ος ρυ υ υ σαι αι και σω ω ω

σον τα ασψυ χα α ας η η η η μων

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

ι στοις Θεῶ και ἐπι γης εἰ ρη ἡ νη ἐν ἀν θρω

ποις εὐ δο κι α

Υ μνου οὐ μεν σε εὐ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε εὐ χα ρι στου μεν σοι δι α

την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι

η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μα

ρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ριος Ἰησοῦς Χριστός δοξαζέου Πατρός α-
μην

Καθέκαστην ἡμεραν εὐλογῆσαι καὶ α-
νεσωτὸ ὄνομα σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος

Καταξίωσον Κυριε ἐν τῇ ἡμερᾷ ταύ-
τῃ ἀνάμαρτητους φυλάχθῃν ἡμᾶς

Εὐλογῆτος εἰ Κυριε ὁ Θεὸς τῶν Πατε-
ρῶν ἡμῶν καὶ ἀνετόν καὶ δεδοξασμένον τὸ
ὄνομα σου εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν

Γένοιτο Κυριε τὸ ἐλεός σου ἐφ' ἡμᾶς κα-
θὰ περὶ ἡλπίσαμεν ἐπισεε

Εὐλογῆτος εἰε Κυριε ἐδίδαξόν με τα-
δικαίωμά σου (τρὶς)

Κυριε κατάφυγη ἐγενήθησιν ἡμῖν ἐν γε-
νέᾳ καὶ γενέᾳ ἐγώ ειπά Κυριε ἐλεη

σο ον με ι ασαιτην ψυ χη ηνμου ο τι η μα ρτον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Οτι πα ρα σοιπη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φωως

Πα ρα τεινον το ε λε ο ος σου ουτοις γι νω σκου

σι σε

Αγι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Και νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Αγι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

A ^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α
 γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο
 ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε
 ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα φ

X αι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Πα ρ θε
 νε εκ σθ γα ρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και
 ο συ νης Χρι σος ο Θε ος η μων φω τι ζων τες εν
 σκο τει ευ φραι αι νθ και συ πρε σβυ τα δι και ε
 δε ξα α μενος εν α γκα λαι στον ε λευ θε ρω την
 των ψυ χων η μων χα ρι ζο μενον η μιν και την α
 να α στα α σι ι ι ιν

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

ᾠχος $\frac{1}{9}$ Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Ἦχος Δι-θ.

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. (μδ' 2)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. (μδ' 2)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου. (μδ' 3)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. (μδ' 3)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ασ

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Στίχ. α'. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ, τῇ ὠραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου. (μδ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α
γκα λαις τε δι και ε Συ με ων βα στα χθεις ψαλ λον
τας σοι αλ λη λ ε ι α

Στίχ. β'. Καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε, ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης. (μδ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α
γκα λαις τε δι και ε Συ με ων βα στα χθεις ψαλ λον
τας σοι αλ λη λ ε ι α

Στίχ. γ'. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως. (μδ' 6)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α
γκα λαις τε δι και ε Συ με ων βα στα χθεις ψαλ λον
τας σοι αλ λη λ ε ι α

Στίχ. δ'. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. (μδ' 7)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α
γκα λαις τε δι και ε Συ με ων βα στα χθεις ψαλ λον

ταςσοι αλ λη λϑ ϑ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τϑς αι ω νας των αι ω

νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τϑ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει πα ρ

θε νϑ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τω Ἀ γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠχος α'. Ψαλμὸς μδ' (44).

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα φ

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου. (μδ' 11)

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. (μδ' 13)

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

(μδ' 18)

Χαι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε
νε εκ σθ γαρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και
ο συ νης Χρι σος ο Θε ος η μων φω τι ζων τες εν
σκο τει ευ φραι αι νθ και συ πρε σβυ τα δι και ε
δε ξα α μενος εν α γκα λαι στον ε λευ θε ρω την
των ψυ χων η μων χα ρι ζο μενον η μιν και την α
να α στα α σιν

τὸ τέλος: α να α στα α σι ι ι ι ν

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

Ἦχος Δι-θ

Εγνω ω ρι σε Κυ ρι ος το σω τη ρι ον αυ
τθ ε να ντι ον παν των των εθ νων σω σον η
μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α γκα λαι στθ δι
και θ Συ με ων βα στα χθεις

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λθ θ ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

ᾠχος Ἱ Πα φ

Χαι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε
νε ^Δ εκ σθ γα ρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και
ο συ νης Χρι σος ο Θε ος η μων ^Δ φω τι ζων τες εν
σκο τει ^π ευ φραι αι νθ και συ πρε σβυ τα δι και ε
^Δ δε ξα α με νος εν α γκα λαι σ τον ε λευ θε ρω την
των ψυ χων η μων ^Δ χα ρι ζο με νον η μιν και την α
να α στα α σιν ^π

Αὐτόμελον.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως
τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς α' Φεβρουαρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

ᾠχος Ἱ Πα φ

Ομη τραν παρ θε νι κην α γι α σαστω το κω
σου ^Δ και χει ρας του Συ με ων ευ λο γη η σαςως ε πρε
^π πε προ φθασας και νυν ε σω σας η μας Χρι στε ε ο Θε
ος ^π αλλ' ει ρη η νευ σον εν πο λε μοις το ο πο
λι τευ μα ^Δ και κρα ται αι ω σον βα σι λει σους η γα πη

σας ^Δο μο νοσφι λα αν θρωω πο ο ο ος ⁹

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος ^Δλι-θ

A α γι ^ιο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ^ιο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ^ιος α θα α να τος ^θε λε ε ε η σο ο

ον η μα ^ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ο ος ^Δ

α α γι ^ιος α θα α να τος ^θε λε ε ε η

σο ο ον η μα ^ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι ^Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ^ιος α θα α να τος ^θε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο α γι

ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ ρο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι χι ι ι ι ι ι ι ιε ε ε α α α γι

ι ι ο ο ος Α θα α α α α α α α α α

χα α α α α α α α α α α να α α

α α α α α ιε α θα να α α το ο ο ος

E ε ε λε ε ε ε η η η η η η

η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ον

η η η μα α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἑορτῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον ἦχος γ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰβ΄ Γα ϕ

Μεγαλύνει η ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου

καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί

Μεγαλύνει η ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου

καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί

να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και το
 ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
 βς με ε νοις αυ τον

Mε γα λυ νει η ψυ χη η μς τον Κυ ρι ον
 και η γα λι α σε το πνε ευ μα μς ε πι
 τω Θε ω ω τω σω τη ρι μς ς ς

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Ἑβρ. ζ 7-17)

Ἀδελφοί, χωρὶς πάσης ἀντιλογίας τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος
 εὐλογεῖται. Καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι
 λαμβάνουσιν, ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος ὅτι ζῆ. Καὶ ὡς ἔπος εἶπειν,
 διὰ Ἀβραάμ καὶ Λευὶ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτωται· ἔτι γὰρ
 ἐν τῇ ὀσφυϊ τοῦ πατρὸς ἦν ὅτε συνήνησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ.
 Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευιτικῆς ἱερωσύνης ἦν· ὁ λαὸς γὰρ
 ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτητο· τίς ἔτι χρεία «κατὰ τὴν τάξιν
 Μελχισεδέκ» ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν
 Ἀαρῶν λέγεσθαι; Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης ἐξ ἀνάγκης
 καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς
 ἐτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ.
 Πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν
 φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωϋσῆς ἐλάλησε. Καὶ περισσώτερον
 ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδέκ
 ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος, ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς
 γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου· μαρτυρεῖ γὰρ
 «Ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ».

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'.

ᾠδὴ τοῦ Συμεῶν (Λουκ. β').

Ἦχος Δι

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Χ Νυν α πο λυ εις τον δε λον σε Δε ε σπο τα
 κα τα το ρη μα σε ε εν ει ει ρη
 η η η νη

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι ι ι ι ι α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Χ Ο τι ει δον οι ο φθαλ μοι με το σω τη ρι
 ο ον σε ο η τοι μα σας κα τα προ σω πον πα
 αν των τω ω ω ων λα α α α ων

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι ι ι ι ι α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι ι α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἐορτῆς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (β' 22-40).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν εἰς Ἱεροσόλυμα παραστήσαι τῷ Κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίου ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοίγον μήτραν ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται, καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου, ζευγὸς τρυγόνων ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν. Καὶ ἰδοὺ ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱεροσολύμοις ᾧ ὄνομα Συμεών, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ Πνεῦμα ἦν ἅγιον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτόν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. Καὶ ἦν Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεών καὶ εἶπεν πρὸς Μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἴδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον. Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία, ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουήλ, ἐκ φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα μετὰ ἀνδρὸς ἕτη ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς, καὶ αὕτη χήρα ἕως ἑτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ νηστεύσασα καὶ δεήσασα λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα ἀνωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ὡς ἐτέλεσαν πάντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς πόλιν ἑαυτῶν Ναζαρέτ. Τὸ δὲ παιδίον ἠύξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι πληρούμενον σοφίας, καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

ᾠχος ἰὺ Δι.σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

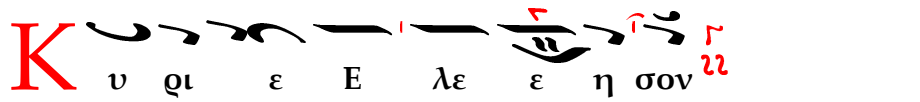
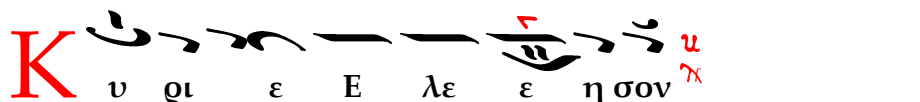
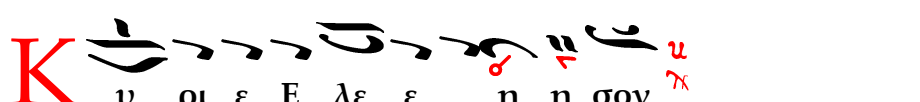

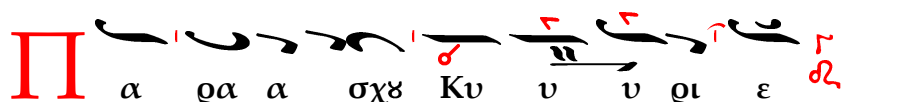

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. ᾠχος γ'. Γα.

ᾠχος ἰὺ Γα ρ

ι τα α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α Χε ε ε ε
 ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου χε ρου ου βι ι λι ι ι ι ι μ μ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι κω ω
 ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ζο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ει
 κο νι ι ζον τε ε ε ιε ε ε ε ες και αι αι
 αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι τη η η η η η η η η η η
 και τη ζω ω ω ο ο ο ο ποι οι ω ω Τρι

 βα α σι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ιε ε βα σι

 λε ε α α α ια α α α α ^{Γα}των ο ο ο λων

 υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι ^{Ζω}ται αις

 αγ γε ε λι καις ^Ζα ο ρα α τως δο ρυ φο

 ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι ιν ^{Δι}Αλ λη λου

 ι α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α ^{Γα}

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Γα ρ

Κ
 υ ρι ε Ε λε ε η σον ^{Γα}
Κ
 υ ρι ε Ε λε ε η σον ^Ζ
Κ
 υ ρι ε Ε λε ε η η σον ^Ζ
Κ
 υ ρι ε Ε λε η σον ^{Γα}
Π
 α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ε ^{Γα}
Π
 α ρα σχϞ Κυ υ υ υ ρι ε ^Ζ
Π
 α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε ^Ζ

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σϑ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε

ε ευ μα Τρι α δα ο μο ϑ ϑ σι ο ον και α

χω ω ρι ι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἄμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η η νης θυ σι αν αι
νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευ μα το ο ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α α ξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαββα

ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της

δο ο ο ξη ης σθ Ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι ζοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς Ω σαν

να α α εν τοις υ ψι ι ι ι ζοις

Α α α μη η η η η ην

Α μη η η η η η η η η ην

Σ ε ε ε υ μν ς ς ς ς ς μεν σε Ευ λο

 γϣ ϣ ϣ με ε ε εν σοι ευ χα ρι ϣ ϣ ϣ με

 εν Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α

 σϣ ϣ ο Θε ο ος η η η μων

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...
 Ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Γα ϕ

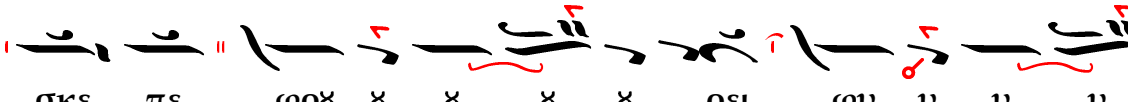
Η Γα ε ο το ο ο κε η η η η η η

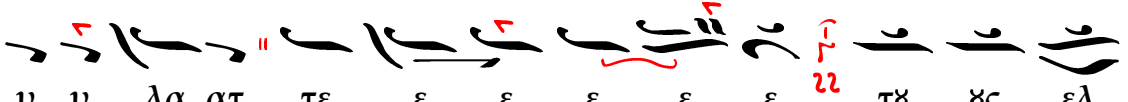
 ε ελ πι ι ι ι ι ις πα αν των τω ω

 ω ω ων Χρι στι ι ι ι α α νω ω ω ων

 σκε πε φρ ϣ ϣ ϣ ϣ ρει φυ υ υ υ

 υ υ λα ατ τε ε ε ε ε ε τϣ ϣς ελ

 πι ι ι ι ι ι ζο ντα α α ας εις σε

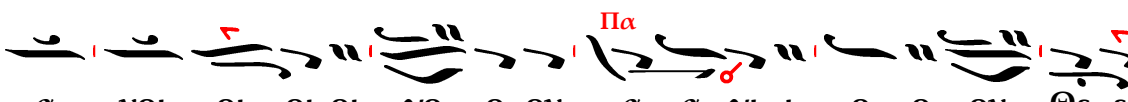
Ε Γα ν νο ο μω σκι α α και γρα α αμ μα τι

 ι ι ι τυ υ υ πον κα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι

 πι ι ι ϣοι πα αν αρ σεν το την μη τρα αν δι

 α νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο ον Θε ε

ε ω ^{Γα} δι ο ο πρω το ο ο ο το κον
 Λο ο ο ο γον ^υ Πα τρος α να α α αρ
 χθ Υι υι υι ο ο ον ^υ πρω το ο ο το κθ με
 νον Μη η η τρι ι ι α πει ει ει ρα α α α
 αν δρω ω ^{Γαδ} με γα λυ υ υ υ υ υ υ
 νο ο ο ^{Νη} με ε ε εν ^{Γα}

Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν, Κοινωνικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ᾠδῆς Κε δ

Ε ^{Πα} γνω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ^{Κε} ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ρι ι ι ι ι ι ε γνω ω ω ω ρι
 ι σε ε ε ^Μ Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ ^{Πα} υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Κυ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι

Κυ υ υ υ υ υ ρι ο ο ο ος ^{Δι} το σω ω τη

η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η ρι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι το σω ω τη

η η η ρι ι ι ο ο ^{Πα} ο ο ο ον α α α α α

α α α α α ια α α α α α α α α α

αυ τθ θ θ θ θ θ θ θ ^{Κε} ε ναν τι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ον

πα α α χα α α α α α α α α χα α α

α α α α ια α α α α ^{Πα} α α α α α ια

α α α α α χα α ^{Κε} α α α α α α α α

α α α α αν τω ω ω ω ω ν ιω ω ω ω ω ιω ω

ω ω ω ω ν ε ε ε ε ε πα αν τω ω ν τω

ω ω ω ν ε ε θνω ω ω ν ^Π

Τὸ δὲ «Ἀλληλούϊα» λέγε ἐκ τινος ἄλλου ὁμοήχου παλαιοῦ Κοινωνικοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ, Λαμπαδαρίου.

η η η χη η ηη η η η η η η η η η
 η χη η η η η η η η η η η η η α λλη η η
 η η η η λϝ ϝ ϝ ϝ η ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι ι α λλη η λϝ
 ϝ ϝ ϝ ι ι α α α α α α α α α α α α
 η α α α α α α α α λλη λϝ ι ι α α α α α
 η α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τ ε νυ ν και ε ως τ ε αι ω ω νος (δις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη με
 ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τ ε νυ ν και ε ως τ ε
 αι ω ω νο ο ος